

Castraveți – Cucumis sativum, fam. Cucurbitaceae!

Castravetele este o plantă, o liană târătoare, iubitoare de caldură, de umiditate și apă. Fructele de castraveți au un procent foarte ridicat de apă cca 95%, apă care conține o gamă variată de vitamine din complexul B, dar și vitaminele A și E, plus săruri minerale.

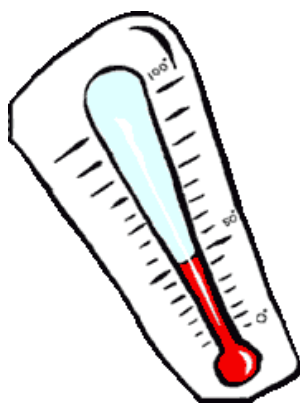
În cadrul tehnologiei generale de cultură a castraveților în sere trebuie să se acorde o atenție sporită producerii răsadurilor, pregătirii serei, înființării culturii, lucrărilor de îngrijire pe toată perioada de vegetație.

Este de remarcat că, în ultima vreme, se folosesc în seră hibridi heterozis, ginoici, cu fructe partenocarpice, cu fructe mari sau fructele mai mici, având un susținut ritm al producției.

Producerea răsadurilor se face în spații specializate, în deplin acord cu programul culturii (ciclul I sau ciclul II), tinând seamă că acestea trebuie să aiba o vârstă de 35-40 zile la plantare. Se recomandă ca sămânța să fie dezinfectată, cu termen de germinație valabil și cu germinație cât mai ridicată.

Semănatul se face direct în ghivecele nutritive, la fiecare ghiveci punând 1-2 semințe, manual, la cca 2-3 cm adâncime.

Răsărirea are loc după 36-48 ore dacă temperatura este cuprinsă între 28-30 grade C, după care temperatura va fi redusă la 22-24 grade C pentru următoarele 5-6 zile, până apare prima frunză tipică speciei.

Atunci când semănatul se face direct pe substrat (în seră sau un lădițe), răsadurile vor fi repicate tot în ghivece, în momentul când frunzele cotiledonale au poziție orizontală.

Răsadul optim trebuie să prezinte următoarele însușiri calitative: să fie fiziologic tânăr, 20-25 cm înălțime, 5 mm diametrul minim la colet, 4-6 frunze normale și sănătoase, rădăcina formată și albă la extremitatea balului, fără simptome de îmbolnăvire sau carențe.

Plantarea răsadurilor se face manual, folosindu-se schema cu 2 randuri pe travee (3,20m) , la 60 cm de linia stâlpilor și 2 m între rânduri pe travee. Pe rând se plantează la 50 cm, rezultând 12 500 plante la ha.

Fluxul lucrărilor la înființarea culturii de castraveți în spații protejate:

- sortarea răsadului pe grupe de mărimi – manual
- dezinfecția răsadului
- distribuirea răsadului pe travee, la locul de plantare
- plantarea în sol până la colet
- lucrări de finisare după plantare: acoperirea rigolelor, nivelarea solului
- irigarea plantelor, prin picurare, cu apă la temperatura de 22-24 grade C
- asigurarea rezervei de răsad (de cca 10-15%)

Lucrări generale

- afânarea solului; se execută o singură dată la cca 10 zile după plantare și numai până la distanța de 10-15 cm de plantă
- fertilizarea fazială se face în funcție de modul de înființare a culturii.
- măsurile preventive și curative de protecția plantelor
- reglarea temperaturii: 20-22 grade C în primele 10-12 zile de la plantare, ziua și noaptea
- reglarea umidității: umiditatea relativă a aerului 80-90%, umiditatea solului 85-90%

- reglarea luminii: reducerea luminii prin opacizarea serelor în lunile cu insolație puternică
- aerisirea: puternică, dar cu atenție pentru a nu diminua umiditatea relativă a aerului.

Lucrări speciale

- instalarea sistemului de susținere: sfori pentru sistemul de conducere în „V” sau plasă de castraveți
- Palisarea plantelor: se va avea în vedere gradul de contracție al sforii și a plasei pentru castraveți
- Dirijarea creșterii și fructificării
- Defolierea ascendentă, pe măsura epuizării frunzelor bazale
- Înlăturarea fructelor mici, deformate, îmbolnăvite.

Conducerea creșterii și fructificării plantelor impune un grad de specializare ridicat pentru producători. Cea mai frecventă metodă de tăiere este aceea prin care se menține axul plantei până la nivelul spalierului orizontal. Lăstarii și fructele ce se formează pe prima porțiune de la baza plantei (0 – 50 cm) se îndepărtează, lăstarii formați până la 150-160 cm înaltime se ciupesc după 1 fruct, mai sus, după 2 fructe, iar cei mai de sus, după 3 fructe. Dirijarea plantelor se poate face în „V” alternativ.

În ultima vreme capătă însă extindere un nou sistem de dirijare, folosind, plasele de castraveți.

Cele mai frecvente boli, dăunători ale castraveților: Mozaicul castraveților (*Cucumis virus 1*), Antracnoza (*Coletotrichum lagenarium*), Mana castraveților (*Peronosplasmopara cubensis*), Pătarea brună (*Cladosporium cucumerinum*), Pătarea colțuroasă a frunzelor (*Pseudomonas lachrymans*), Făinarea castraveților (*Sphaeroteca fuliginea*); Musculița albă de seră (*trialeuroides paporariorum*), Paianjenul roșu comun – acarian (*Tetranychus urticae*), Tripsul tutunului (*Trips tabaci*), Paduchele verde (*Myzodes persicae*).